

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/45/2016
Identifikačné číslo spisu:	7612211417
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7612211417.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne C+K Consulting spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Rybníčná 40, IČO: 36 795 216, zastúpenej JUDr. PaedDr. Ivanom Pecníkom, PhD., MBA, advokátom so sídlom v Bratislave, Karloveská 3154/32, proti žalovanej V. S., bývajúcej vo M. XXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej v konaní opatrovníkom V. M. R., zamestnancom Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 2 575,76 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 9C/22/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. júna 2015 sp. zn. 11Co/91/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobou podanou na Okresnom súde Spišská Nová Ves 4. júla 2012 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 2 575,76 Eur s príslušenstvom. V žalobe uviedla, že so žalovanou uzavrela Zmluvu o sprostredkovaní, na základe ktorej žalovaná vykonávala funkciu sprostredkovateľa - poradcu sprostredkovania poisťných zmlúv pre zmluvných partnerov žalobkyne a zmlúv na finančné produkty pre obchodných partnerov žalobkyne. Po ukončení zmluvy žalovanou jej žalobkyňa vyúčtovala zápornú hodnotu storno rezervy v žalovanej výške 2 575,76 Eur, ktorá vznikla v dôsledku zrušenia resp. vypovedania zmlúv, ktoré boli žalovanou sprostredkované, a ktorej zaplatenie si žalobkyňa vychádzajúc zo Všeobecných zmluvných podmienok uplatňuje predmetnou žalobou, keďže k ich úhrade žalovanou nedošlo.

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 29. októbra 2013 č. k. 9C/22/2013-103 žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva. Zamietnutie žaloby odôvodnil skutkovými zisteniami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, z ktorých vyvodil záver, že Zmluva o sprostredkovaní bola uzavretá ako zmluva podľa § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka a žalovaná ako sprostredkovateľ nenesie zodpovednosť za plnenie uzavretých zmlúv ich účastníkmi (záujemcami).

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 24. júna 2015 sp. zn. 11Co/91/2014 rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou, stotožňujúc sa so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukázal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom a nesprávnym právnym posúdením veci. Podľa názoru dovolateľky jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zmätočné a nedostatočne odôvodnené a preto nepreskúmateľné. Rozsudok odvolacieho súdu považovala dovolateľka za odôvodnený len domnienkami súdu, hypotetickými úvahami a dohadmi. Namietala tiež, že súd sa nevysporiadal so všetkými jej argumentmi. Žiadala preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“)), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), teda či dovolanie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol v merite veci potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval súd dovoláciu námietku o odňatí možnosti žalobkyni konať pred súdom

nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. V zmysle stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. 12. 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Tým, že sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na ne odkázal, bolo potrebné odôvodnenie jeho rozsudku posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. na riadne odôvodnenie rozsudku je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia.

Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z neho zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku osobitne vysporiadal aj s odvolacími námietkami týkajúcimi sa právneho režimu, ktorým sa spravovala zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou a námietkou týkajúcou sa existencie zodpovednosti žalovanej za nesplnenie povinností osobami, s ktorými boli zmluvy sprostredkované.

K námietke dovolateľky, že sa odvolací súd nevysporiadal so všetkými argumentmi uvedenými v odvolaní dovolací súd uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusi) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07). V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu, ako bolo už vyššie uvedené, spĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie, keďže je z neho dostatočne zrejmé, čo považoval odvolací súd za podstatné pre rozhodnutie.

Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaobera správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

Žalobkyňou uplatneným ďalším dovolacím dôvodom, spočívajúcim v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom, sa dovolací súd nemohol zaoberať, pretože tento dovolací dôvod by mohol byť relevantný len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Samotný však prípustnosť dovolania nezakladá. Aj keby teda tvrdenie dovolateľky o nesprávnom právnom posúdení veci bolo opodstatnené, nezakladala by táto okolnosť prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok